

tænter, at bag Folkethinget staar hele Bælgers-folket, der har valgt Flertallet herind, saa er det altsaa ikke os, der ere de gjenstridige, men det hele Folk, det Folk, der har valgt Flertallet herind, der skulde løbe Panden mod den faste Mur, Regjeringen. Vi faae nu at se, om saadanne Udtalelser i Virkeligheden indeholde Sandhed, om det virkelig er saaledes, at hele det danske Folk, saaledes som det politisk giver sin Mening tilkjende gennem det folkevalgte Kammer, skulde løbe Panden mod Muren imod et Ministerium, som snart staar ene, uden Nogen, der tør forsvare dets Bestaanen.

Dr. Andersen: Det var i et beleiligt Døeblik, jeg fik Ordet, da jeg saa faar Leilighed til at gjøre et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler. Jeg skal forudstikke den Bemærkning, at jeg dog mener, det vilde føre Noget for vidt, dersom vi skulde gjenoptage til Diskussion her, hvad der er talt i de forrige Samlinger, endog før det sidste Valg; men da det ærede Medlem har fundet det beleiligt, turde det maatte være mig tilladt at svare et Par Ord dertil. Jeg skal endnu sige, at naar det ærede Medlem saa tjenstvillig vil befordre mine Udtalelser ud til mine Bølgere, saa kan jeg kun være ham taknemlig derfor. Det ærede Medlem maa kunne sige sig selv, at hvad jeg udtaler her, overgiver jeg til Offentligheden, for at det skal tilhøre den, og naar det ærede Medlem vil være Bud for mig til mine Bølgere, saa skal han have mange Tak. Valget har nu fundet Sted mellem mine Udtalelser og den Dag i Dag, altsaa foreløbig kan det ærede Medlem ikke vente stort Resultat af videre Budbringelse. Naar det ærede Medlem mente, at det var en uforvarelig Uttring af mig, naar jeg havde hentydet til, at det ikke blot kom an paa Tallet af Stemmerne, men at der ogsaa kunde være andre Kvalifikationer at regne med, saa maa det ærede Medlem dog kunne se, at det kun er en Kjendsgjerning, jeg har ansørt. Dersom der ikke var Andet end Tallene at regne med og ikke andre Indflydelser kunde komme til at gjøre sig gjældende, saa vilde jo det ærede Medlems Parti for længe siden have været ved Magten; men det, at de ikke ere komne dertil, beviser jo, at deres Tal ikke har været tilstrækkeligt til at løfte den Sten bort, som de gjen-tagende løfte og løfte paa for at faae bort. Det er altsaa kun en Kjendsgjerning, jeg har ansørt, og det skulde det ærede Medlem ikke fortryde paa, thi det er jo egentlig kun at aabne Døren for en Tilstand, som maatte ikke har ligget klar for Alle. Naar det ærede Medlem dernæst mente, at det var en formastelig Tale af mig at hentyde til, at der kunde flyde Farer for Friheden af en saadan Tilstand som den, hvori vi have befundet os i nogen Tid, og naar han opfordrede mig videre til at gjøre Rede for, hvad jeg havde

ment dermed, saa vil jeg dertil kun sige, at jeg beklager, at det ærede Medlem ikke kan se, at det er en farlig Bei at føre os ind paa, naar Nigsdagen ikke er istand til at vedtage en Finantslov, som den kan byde Regjeringen, og det er det, Nigsdagen ikke har været i det sidste Aar, idet de to Thing ikke have kunnet enes om Finantsloven. At denne Tilstand, hvis den skal vedblive længe, skjuler Farer for Friheden, tror jeg ikke kan være skjult for Nogen, som ser ret langt frem i Tiden. Det er, hvad jeg skal svare det ærede Medlem paa hans noget høftige Udtalelser overfor mig. Jeg vilde ellers tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af Udtalelser, vi hørte i Mødet igaar, dels af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og dels af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds var jo en Nøst her i Thinget, fra en tidligere Forsamling, hvis Forhandlinger jeg ogsaa har overværet, og hvis Resultater og Beslutninger jeg har lagt meget nøie Mærke til. Hvad det ærede Medlem her ansøgte, var jo altsaa forsaavidt ikke noget Nyt for os, men det var første Gang, det saaledes blev bragt frem her i Thinget. Det ærede Medlem drog nogle Slutninger, som jeg ikke rigtig forstod Meningen af. Det ærede Medlem talte saaledes om Ophævelse af Skibsafgiften og mente at kunne godtgjøre, at det i Grunden var i deres Interesse, der forbruge de Vare, som Skibsafgiften er paalagt, at man ophævede Skibsafgiften, idet dens Bevarelse jo kun vilde føre til, at denne Skat blev lagt paa Værene, at de bleve saa meget dyrere for Konsumenterne. Naar det forholder sig saaledes, saa er det jo Skibshederne det Samme, om Afgiften ophæves eller ikke, saa er det kun en Uleilighed, de have med at betale den. Naar de saaledes kunne lægge Skibsafgiften over paa Værene og lade Konsumenterne betale den, saa spole de intet Andet, end at de have den Uleilighed at betale den. Noget Sigtende turde være Tilfældet ogsaa med Hensyn til det ærede Medlems Forslag om Ophævelse af Told paa visse Raastoffer, navnlig Kul, Jern, Lønner og forskellige andre Stoffer; dette skulde ogsaa lette Industrien saa meget, at Industriens Fabrikata kunde sælges saa meget billigere, og saaledes skulde det ogsaa i Virkeligheden blive Forbrugerne af de industrielle Frembringelser, som denne Skattelettelse kom til Gode. Dersom det forholder sig saaledes dermed, saa er det ogsaa det Samme der som med Skibsafgiften, at det kun er de Industridrivende, der have Uleilighed med at betale Tolden, medens det er Forbrugerne, der bære Byrden; men jeg har nu en Mening om, at det ikke forholder sig ganske saaledes. Dersom man borttager Skibsafgiften — der er jo kun Tale om Afgift af Stibe i udenrigst Fart, for den indenrigste Fart er den ophævet — er jeg mest tilbøielig til at tro, at den nærmeste